

Dordt d. 30/ 48.

Reu Vrouw!

Mange dag so Maartius' Predigt i "Lieb Boys" Kerk
dii i Sintago! sel haadde jo een Tijmer saam dat
meest te horen so Meesteren al jaan Opsteyning v' Vlaen
aan, neulig: tipiq v' Land.

So geestelike Meesteren saam jo maruer! Rein den fy-
siche Vlaen, den fysiche Tide af t'vredenheit, t'vredenheit
v' z'n Re, den paan Jorden, v' dat v' ders. Ine kelycke.
Saam Maartius' vertelde in de Kerk een lezing
saadanke materialistisch Meestertiche, van t'leidens-
ve indreffer, indi de uit illa heid v' worterage
t'z'n Re: Schonard.

Dy kon opse so man illa ogoaa, al Meesteren.
dy n' fysiq indreffer byn lii denne Raadling, was
Lorenz Rieffers, t'leider v' Berwachting, indreffer i
ders dagligk. Fers religiositeit v' ho soem jo dy
ders vragt paan Tijmeren af ders fjal v' Sint'e enes
i mader. t'gafde illa al dan den aer d'ns t'leidens
e. Under han opse forbasse, over Meesteren dy n' pun-
men op i Caenue - blugdammes. Mas men illa v'
t'p. lii t'wiel end den saapalch, "roksue" v'ysse.
Meesteren, Meest v' Tijmeren, dy kon opfobut en

Bonefleur, was bældið seum döbe, þar fyrstu með s. s. s.
Was hér ingen blóðauðskrapr aðr frá líkis floskilegum,
maður de seumur hefur þannum, hér al staa eue f. Ets.
milti sin ðýrfalle, og næst boneum n flójist frá Ceden.
Sel tio, de was límt, was him rævt mógel gandr
i idintum, mógel fyrir, mæraðagragfj, egoistis, selv-
fölgjifj og rænnumasif. Þa var soyl Ríðle og Þóðle.
de was ongært deu. Ðýrfalle og deu. Þær gandr
ærflottis, frá neunum til dæs manugt og meget hra-
ðile. Líndfaldal sij : deu. Línd, egoistis og selvap-
tagur rævt de was rævt i heidi Þóðra. Fárd i de
mægi hær. Nærðu Þóðri eue, Þóðri de ennumur.
De jöles sij fríðulekkde fríði de. ÍR. alle fagr þau
þóðri apurartede og þau deus lillir og deu. Þegar hér-
frosstilleit hér del n en blaud og þóðri forþingede
og aplivedi i alle líkis fókhald, hér del n en líkis-
hær. Hærum Ríðle dag : al língud hraue fukku-
se af del? Hrau maa virkly hær enugur al staa
eue og ræn ríðen. Hæru. Hæru. Hæru. Hæru.
marg. Marg. Hafaldet. Hæru. Del seufholde,
marg. megl. ræit ved al staa eue al Þóðri sij selv.
Línd Þóðri rauslifj frá del seufholde, forvaraði og
þróðed. Hær og lícibar. Sel n ði tilspelij, lydpe-
list og upprarðij. Þóðri.

Hæru. Hæru. Hæru. Hæru. Hæru. Hæru. Hæru. Hæru.

el man, naer man baa en Dan, ike diede bede am
al jaa en fractiel dylfalle kibap.

Nij, sefolgelyk dat man ille bede lecam liggen
lidl saam del n rykkelsit al bede am el jaa en af-
dott kibap, elly al bede am nogt saam leestandes
egostij. Man dat leeu al jaa eve.

Gudlannen hader, uetap den haer eve en grager
ki al leeu dille. Fel resulbeies ofte i eaduni
feere dylfables, man tigkeden n hant, van dat leeu
mag enjau. Man has eaduni ille van dat el
taecut ju al affine g resiquen van ju al krenn
al andee meemude. Dat rae rae stakker, g dylfabe
fel han ji ille lade nij jore al rae et frib g raf-
neqij. Voren med en telab g das dylfabe meculati-
ki. Saadannia vaders g bieques i uetap tijgan,
malerien, meemude. Fel n den rime tyde ju
o paa dille min al eye van weget saam enqij
g maledielle vaders, Denq, Brug, Dre, Positum,
Fel g Ejdum den dylfellen o. s. o. Man van
o den fysie vaders van reende tyde.

I del ffiblip man mire dille g dire vaders, en
man maade slact id, g vermeed knidt g
liden hirslyk. Man has i sin egoisme ind-
stikkil g paa, al tijgan g andee meemude vas
ki ju en eyen Regd g ike kint raece, al man

selop selo ros hi ja de andee Ryza. Kein del al ope
pan ju materialiken habe tyde z glade i tebraeck.
Al man selo hulde keine glade andee has man
aldig haff taure ju. Den inschijns is jist seuen i
den uderdien. Naar man has haff hulde.

Met den fysieke hauplig z ruds killeig alleue -
om den aldig n van haalende - z met de fysieke
bezegs z fysieke menselikheit i del heile lagt. n keeme
het el uleydelijc voren.

Del maa bliu ij leue i al land z temping
etterscheren, z n del same, huus del opal bliu et leyf
leyf voren. Del maa leue al heire right, al se
leue z tempanken med andee fijne end de fysieke.
Del maa begin land, ren temping, i teedel ju
fysiq, hir : teedel ju dode tuig, viden : teedel ju
munderhod. Del maa leue al iedskille ij paer,
al del selo n hi ja al lydelig z glade andee i
teedel ju selo al dene fijdelig z selo bliu glader.
Del n Riemten al leue, z viden keint iedel hir.
Kien fijdel, viden ren temping, z land z parcenta-
kian iedel overbleij ingen forstaede af del hir, ni
aploes, de Rabies, ni hei.

Hied n del da ja en land z temping, ds be-
menschen viden z menschen i oppelikheit, naas ui illa
pan blouwgh, al den n land hi, temping?

Ja, al del aersuejende is den epistelse Raad g̃ ſeup-
nij ds. n den eversaadende is idc recht al se, wa-
man sei uit i tlied g̃ ind i Meemdeens fyeder,
del raeſe ij̃ man del gelds Valtiere, Fornetiusg̃ hir.
Ogk. Paberm̃ s. r. s. Jaad n del ju en Raad, den
Lekkerde, en Literatuur, en Meisit, Malerdiel f. b.
En del alle Kunniralibl. Mord g̃ uusagelj "Heiligea
raue" (Glaa Hæft f. b.) fowint Meisit g̃ Maler-
diel, naſtlaede raue, fowint Raad. Jo del a
Meemdeens Raadsproduckes i fo g̃ i del dore g̃ hule.
En del man haes ja ij̃ : Ridders, Spale, g̃ Fornetius
idc ofte fmaegel g̃ aenlaende Talemader of del op-
riudelij feuste Raadsproduckes? (De dore Sandhæf,
jo men Malder dildc man reuke mogel buidepan-
neul of en ſiguerdamer Slægt?

Vilken i en tid, wan man lagt sin ſtøffelj ki
Tobag, Speculus, g̃ Fenstaballe, o. a. van jorke kleende
Mides, þr i del hule lagt al fewre g̃ hulde -ij op-
rejt i Bedel þr al lagt ſtøffelj ki sin Raad, sin
Tempelj g̃ forstand. Og Fenstaballe man bliu denſtels
Van Meemdeens eengayg bliu leje ova iorrig oft,
al soje ki de sande aandsaagslyende Ridders, man
de min n efft al soje ki Apolledame g̃ Hæmerde-
ne efft Vilken, da uis der Raad, der ſeuping
Raeſe, g̃ ders. Epistle. Meaufabriace, ders. Spale:

enre i den Jyske Verden mi bliu mere fædrene-
men, og de selv mere lejligheds.

Der lever, og har altid levet, saa mange mennesker,
der har ført med deres Kvinde, deres Hær og deres
manufakturer, al for at Have dem til højre, og næste
hæmping nu al forbudt Verden, al man vistandselig
faar, eller han faa denne Land i stedet for sinne Drøg
lejer for, hvis man blot vil få han hende og en
modtageligt dør. Men man skal selv gøre noget
dør. Man skal lere gode Bøger, man skal se gæde
Pilene, spille o. s. s. Man skal have Begærigheden,
al viide noget om Lied og sogn, Venner, ki rig alle
Heder, haer god Land, sine Tønder, man skal finde
Fad gader f. Ets. ikke Manderen Chaplin i sine
ogs Krig, Fad og Kræfteges ironiserende Pilene:
fjældtorne? Og hvad giles da ikke i den and. Pilene:
fe børde haer, i Cuvouille Ruespil: Den lejende inde
Bogage og saadan leunde man bliu ved, Bøgerne og
skit ikke al udene, de ligge i Lynges nu den
de begærer al lere dem. Vor Tønder, vor Land,
har rig lejlighed ki al bliu tilbueret. Og Gud
giver al alle disse Drøg, en maalh bliu ki en
Plod, en Begærighed Land der leunde kiftevindene-
am de altfor sine og være lidtsser der ellers folge
i den Jyske Mænialibits Paland. Thi blirer var

egen hand, na egen tænking, indsigt g. lille han
jeg s. følest ind af landet han paa Indien g.
ind i Siamen saamme sted.

Menneskel s. paa ene g. saamme tid g. Rea
baade Ryg og hand.

Mud Party feisen li seen alle!
Jens
Manni Pifem.

P. S. Hadsyld mit mindes. Først den blåe Bund
i Ordensvenne ikke opnudt.

Sin n. jo alder i Odense g. har taget hile obbe
med sin hjem paa Grund af manglende
Fjælsk li al paa man. Han s. igen nast g.
og en dylig kuge.

H. Mackius
„Lieb Bøg“ Duveau
Mariendalsvej 94-96
Tch. F.

